

מסורת הש"ס

- (א) [נכסיה: ליהא]
- (ב) [נכסיה: ליהא]
- (ג) רבי זבד: ליהא
- (ד) תוספתא: רבי ז
- (ה) רבי זבד: ר' [נכסיה: ליהא]
- (ו) [נכסיה: ליהא]
- (ז) [נכסיה: ליהא]
- (ח) [נכסיה: ליהא]
- (ט) [נכסיה: ליהא]
- (י) [נכסיה: ליהא]
- (יא) [נכסיה: ליהא]
- (יב) [נכסיה: ליהא]
- (יג) [נכסיה: ליהא]
- (יד) [נכסיה: ליהא]
- (טו) [נכסיה: ליהא]
- (טז) [נכסיה: ליהא]
- (יז) [נכסיה: ליהא]
- (יח) [נכסיה: ליהא]
- (יט) [נכסיה: ליהא]
- (כ) [נכסיה: ליהא]
- (כא) [נכסיה: ליהא]
- (כב) [נכסיה: ליהא]
- (כג) [נכסיה: ליהא]
- (כד) [נכסיה: ליהא]
- (כה) [נכסיה: ליהא]
- (כו) [נכסיה: ליהא]
- (כז) [נכסיה: ליהא]
- (כח) [נכסיה: ליהא]
- (כט) [נכסיה: ליהא]
- (ל) [נכסיה: ליהא]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

יא.

עין משפט
נר מצוה

צו א ב מ"י פט"ו
מחלטה מוכרת ה' [ג] יג סמג לאין קל
טושי"ע ח"מ סמן קל
ספ"י
צו ב מ"י פ"ג מחלטה
טוען וטוענת הלכה א'
ג סמג שפ"ג א' [מנשי"א
ח"מ כ"י פ"ג סמ"א א']

עד שתכנס לחופה משום דע"א. מדנקט עד שתכנס לחופה משמע דהיינו כמשנה אחרונה דפ' אע"פ (מבואר דף מו.) שאינה אוכלת בהגעת זמן עד שתכנס לחופה ומינה דכפ' אע"פ (שם) פליגי אמוראי במשנה ראשונה שאינה אוכלת בתרומה עד שיגיע זמן אי

סימפון בעבדים ליכא. לנטל את המקח: הא קא חוי לכו. וסבר וקבל: מאלא נכח כו'. אינו בטל בכך דהא קי"ל המוכר עבד לחבירו ומאלא נכח או קוביוסטוס הגיעו וברייתא היא (בב"ב בהמוכר פירות) [דף כג:] קוביוסטוס. גונב נפשות: הגיעו. הרי הוא שלו דסתם

עד שתכנס לחופה משום דעולא וכן בג כג "סימפון בעבדים" לית ליה אי מומין שבגלוי הוא הא קא חוי ליה אי משום מומין שבסתר מאי נפקא ליה מיניה למלאכה קא בני ליה ל"א איכפת ליה (ב"ב נמצא נגב או קוביוסטוס הגיעו מאי אמרת לסמים מזוי"ש או י' נכתב למלכות הנהו קלא אית ליה (ב"ב) בין למר ובין למר לא אכלה מאי בנייהו איכא בנייהו קיבל מר והלך: בבב"ב ב"ש אמורים בדירי וכו': מאי מעמייהו רב"ש אמר רבי זירא שכן אשה מקפדת על עצמה ו'אין מתקדשת בפחות מדינר אמר ליה אביי אלא מעתה כגון בתיה רר' ינאי דקפרין אנשנייהו ולא מקדשי בפחות מתרקבא רדינרי הכי נמי דאי פשטה ידה וקבלה חר וזא מאחר הכי נמי דלא הוו קדושין א"ל פשטה ידה וקבלה לא קאמינא כי קאמינא פשרה בליילא אי נמי דשויה שליח רב יוסף אמר מעמייהו דבית שמאי כדרב יהודה אמר רב אסי "דאמר רב יהודה אמר רב אסי: כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: גופא אמר רב יהודה אמר רב אסי: כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: וכללא הוא והרי

עבד נכח הוא: לפטי מוויין. דהא לא שכיח ולא קבלו עליו: או מוכב למלכות. שנחייב מיחה למלך: קלא איס לכו. וסבר וקבל: קיבל מסר והלך. סימן הוא: קיבל. עליו את המומים משום סימפון ליכא משום דעולא איכא: מסר. האב לשלוחי הבעל או שהלכו שולחי האב עם שולחי הבעל ועודו נדך משום סימפון איכא: משום שמה תשקה ליכא דלימנהו לאחיה ולאחותה גבה: חרקבא. שלשה קנין: דדינרי. וזכונים: דשוייה שליח. לקבל קדושה ולא נמלך בה בכמה וזמניה דרבי ינאי נמי אי שו שליח לא הו קדושין אלא מתקבא דדינרי: כל כסף האמור בתורה כסף צורי. אס פירש שקלים הו שקל צורי ואס סתם הו מטבע הסחמה כצנורי: ושל דכריהס כסף מדינה. לקמן פשט לה כסף מדינה שמיית שנסכף צורי אס סלע הוא שמיית שנסלע צורי ואס דינר הוא שמיית שצנדינ צורי. הלכך פרוטה לא מית למימר לפי שהיא של נחשת וצנורי מטבע של נחשת ליכא ובקדושין כסף כתיב דהא קימה קימה גמירי וכיון דאפיקמי מפרוטה אלמלא מידי דחשיבות צני אוקמוה אדירי גדלקמי: ה"ג גופא אמר רב יהודה כו': וכללא הוא. סכפך שכתוב בתורה דוקא כסף כתיב או שויי ונ"מ דהו כסף צורי ולא פרוטות: והרי

מוסף תוספות

א. ופליגי בפלוגתא דעולא ורב שישאל בברך יהודה דהחם (מבואר דף יז) בן כג בג סבר משום סתפון וכן בתירא סבר משום דעולא. חוסי הירא"ש. ב. וכן בג סבר אס לא נכנסה לחופה אינה אוכלת כושיס סתפון וכן בתירא סבר דלסתפון לא חיישין סתפונא: זמן ואילך. ש. ג. אע"פ דאיכא ק"י. חוסי ט"ו. ד. והיינו דקאמי רב משום דעולא שהחרימו עד הגעת זמן אי סתפון סתפון שהחיימו כהגעה זמן ואילך עד החופה. ש. ה. ש. ח. ונתייש הר"א"ש כתיב בנ"א דהא כ"כ חיישין לסתפון. וליחא שם כולוהו את ליה דעולא ותי' שהר"א (ובח"ג. ו יעוד הר"א) פ"ט"ש בקונטרס דרובס פ"ט הכי איתנוה ואין נראה שיהו רוב העברים נתיב נפשות. חוסי תוספתא ג. ו. לפי שד"ך פסקו בקוביא לגנוב ספק בני אדם בהמנאה והתחבולה כפניהם ואינם מרישין קוביוסטוס. קרינה ריב"א"ש. ח. לפי שפסדו הרבה ספק בשוק ובחייבי בהקדש. חוסי כביות (ה). דה קוביוסטוס. וכוין ד"ל יצא הקול מילתא דלא שכיחא היא ולא חיישין להכי. חוסי ב"ב ע"ב. אכל הובא אדמתה ודאי הו ספק טעות. ריב"א"ש. ג. וספ"ר שם הגיעו לא משום דרובס הכי איתנוה ושי"מ דאולין בהו רובא ופאי ספ"ך דלמא המוציא מתבדו עליו חרואה. חוסי מבואר נח. ד"ה תנור ע"י גי מהרש"ל. ל. ואמשה אחרונה קאי דקתי החם לעולם לאפוקי מהסנה דאשתה. חוסי ט"ו. דבין רובו נשי רביות להקפיד על דינר הו יאילו פרישה שלא להקדש כפחות מדינר. חוסי הירא"ש. ח. דאם איתא דלא ינחא לה עלה דבאי ללויי שריא מקפדת על עצמה יותר משאר הנשים וכן בפשטה ידה וקבלה קדושין בליילא ידעה שהוא לא יתן לה אלא כקדושי שאר הנשים וסיבת ינחא לה. וספ"ן: א. אלא חוסי ואמר דב"ר אסי כדי לפישה ודרי תו ספ"ך לימא רב אסי דאמר כב"ש. חוסי הירא"ש.

בנייהו לאו לפי האמת שגובה עכשיו דלא חיישין לסתפון אלא לפי משנה ראשונה כא לפרש מה לאו אי הו טעמא משום דעולא או משום סימפון:

קוביוסטוס. פ"ה גונב נפשות וקשה דכפ"ק דבכורות (דף ה.) אמר שאל קונטרסיקוס הטפסר"י לרבי"ו גבי שקלים ונקט לגלגלת נגבוי הכסף אתה מולא מאתים ואחד ככר וי"א מנה וזמניה הכסף אתה מולא ק' ככר משה רכנס נגב היה או קוביוסטוס היה או אינו בקי בחשבונות היה ומה ענין גונב נפשות לחסרון השקלים לכן פ"ה קוביוסטוס משחק בקוביא והא דאמר אבנאשית רבה הקונטרס ניחא לפירוט רבינו מנחם נמי יש לומר דאדם משחק בקוביא גייל להיות עליו נשים הרבה"ו וטעמן בפניהם: הנהו קלא אית דהו. פ"ה וסבר וקבל וקשה לר"מ דצפרק המוכר פירות (ב"ב דף קכג:) אמר דהיא לטעמי מזויין או מוכבת למלכות אמר לו הרי שקל לפניך ומפרש ר"מ קלא אית להו"י ולא שכיחי ולא חשו להו לסימפון כיון דלא שכיחי ורבינו אליהו מקיים פ"י הקונטרס דהיכא דקיבל המוכר מעות אמרינן מלגל דק הלווק קודם נתינת המעות הני מומין דאית להו קלא אס כן סבר וקבל והא דאומר לו הרי שקל לפניך מיירי קודם שנתן הלווק מעות וקאט משמע כן החם דפרין ולימא המוציא מתבדו עליו הראייה"ש אלמא משמע דהלווק ממוחזק: קבל מסר והלך. פ"ה קבל או מסר או הלך לומר מסר האב לשלוחי הבעל או לשהלכו שולחי האב עם שולחי הבעל וקשה דמשמע האב דנמסר לשלוחי הבעל חיישין לסתפון ונפרק נערה שנפתחה (מבואר מה): אמר ק"ר ב מסירתה לכל אף לתרומה משמע דמשום סימפון ליכא למיחש? לכן נראה לפרש דמסר והלך חל מילתא היא וה"פ מסר האב לשלוחי הבעל והלך גם הוא עמהם והלכן חיישין לסתפון דלא לא דקדינן לה עד שמהא צניחו אבל מסירה דהתם מיירי כשלא הלך עמהם דלא דק לא מידא:

שבין אשה מקפדת על עצמה וכו'. קס"ד דר' זירא אפילו פשטה ידה וקבלה קאמר דאינה מקודשת הואיל וריגלה להקפיד על דינר משום דכתיב כסף בקרא ונגזי דידה לא חשיב כסף אלא דבר שריגלה צו להקפיד ומש"ה (א) (קפ"ד) בנתיב דרבי ינאי שריגלות להקפיד על חרקבא דדינרי הכי נמי לא יתקדשו בדירי אפילו פשטה ידה וקיבלה פחות מתרקב לא ימשכ כסף לגבייהו ואין זו סברא ושמי פשטה ידה לא קאמינא דאפילו בפרוטה היתה מתקדשת דכסף קרינא ציה כי קאמינא דקידשה בליילא אי נמי דשוייה שליח רב יוסף אמר מעמייהו דבית שמאי כדרב יהודה אמר רב אסי: כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: גופא אמר רב יהודה אמר רב אסי: כל כסף האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה: וכללא הוא והרי

גליון הש"ס

תוס' דהו הנהו קלא אית ליה חוסי הירא"ש ובר"י וקבל. עין טעון דף פו ע"ה חרואה טע"ה חלמא:

הנהוה הב"ה

(א) ד"ה ד"ה ע"ד וכו'. יס ספרים מרבה האב עד שמתקן: (ב) א"ר קשה מהו קאמר הו טע"ה אית ליה דעולא: ר"ב פי ריב"ז אית ליה טע"ה טע"ה דעולא ודמתיקין: (ג) ד"ה ע"ב וכו' ומש"ה קאמר אלא מעתה נתיב דרבי וכו' ינאי ור' דפחות מתקב:

מוסף רש"י

נמצא נכח שהיה נגב קודם לגב גונב ממון. או קוביוסטוס. גונב נפשות. היעור. ללווק וכן כהן מקח טעות וסבירם ר"ב (כג:) ואין המקח בטל בחבונות. חוסי לטעמי מזויין אין דרכו ככך ששן. רובנ נפשות וסופו ליהרג וכו' שם. נכתב למלכות. ליהרג: שם. חטא לחלטים עד שעה לגזר עליו סתמיהו כל מולא בחבונות. חוסי קלא אית ליה. וסבר וקבל ששן. קיבל מסר והלך. קיבל עליו בעל את החומין. לשמפון ליכא למחא. למחא שקה לאחיה איכא למחא. מר האב לשלוחי הבעל או שולחי הבעל ליכא למחא שמה שקה לאחיה ולאחותה. דהא לימטי גבה ויחא למחא לסתפון ושם. כסף צורי. הפלג ד

דינר והיינו משקלו וכו'. וכן קריין קונטרסני"א לרב דינר. והוא שיש ומחא למשקל כחול (ב"ב דף קכז.) הוסי דכמי שקל הו סלע כ"ר. דהא ארבעה דינרי הוה סלע אלא כסף הו דינר צורי בחבונות. חוסי כסף מדינה. שמיית כל כסף צורי ושם טושי"ע.